

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010432
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7617010432.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. júna 2018, v trestnej veci J. G. S., obžalovaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/, ods.3 písm.c/ Tr.zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13.6.2018 sp.zn. 5T/69/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm.c/ Tr.por. z a m i e t a sťažnosť obžalovaného G. S..

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13.6.2018 sp.zn. 5T/69/2017 bola podľa § 72 ods.1 písm.b/ Tr.por., § 79 ods.3 Tr. por. zamietnutá žiadosť obžalovaného G. S. o prepustenie z väzby na slobodu pri existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por.

Podľa § 80 ods.1 písm.a/ Tr.por. súd nenahradil väzbu prijatím ponúknutej záruky dôveryhodných osôb O.Š. S. - otca obžalovaného a C. S. - matky obžalovaného za ďalšie správanie sa obžalovaného.

Podľa § 80 ods.1 písm.b/ Tr.por. súd neprijal písomný sľub obžalovaného k nahradeniu väzby.

Podľa § 80 ods.1 písm.c/ Tr.por. súd nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

V zákonom stanovenej lehote, a to hneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozhodnutia, jeho odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaný G. S.Š. zahlásil sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti obžalovaný G. S. opätovne poukázal na svoje argumenty, na podklade ktorých podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa jeho názoru na podklade doposiaľ vykonaného dokazovania pred súdom došlo ku oslabeniu dôvodnosti podozrenia zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený obžalobou za vinu. Už samotná táto skutočnosť sama osebe dáva dôvod na to, aby trestné stíhanie voči jeho osobe nebolo vedené väzobne.

Okresný súd napriek jeho argumentom zotrval na svojom stanovisku, že dôvody tzv. preventívnej väzby aj v tomto štádiu trestného stíhania naďalej trvajú, nakoľko existuje reálna obava zo strany jeho osoby, že v prípade prepustenia na slobodu, by mohol pokračovať v trestnej činnosti.

Odôvodnenie zamietnutia žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu okresným súdom považuje za nedostatočné a toto nie je spôsobilé legitimizovať ďalšie trvanie väzobného stíhania jeho osoby. V tomto štádiu konania nepribudli žiadne nové okolnosti, ktoré by potvrdzovali skutočný verejný záujem na ďalšom trvaní väzby. Väzba je najzávažnejším zásahom do osobnej slobody obvineného, a preto po celý čas tohto zásahu sa vyžaduje súdna kontrola, t.j. skúmanie všetkých okolností spôsobilých potvrdiť

alebo vyvrátiť existenciu verejného záujmu odôvodňujúceho so zreteľom na prezumpciu nevinu výnimku z pravidla rešpektovania osobnej slobody, a preto je potrebné uviesť tie okolnosti v rozhodnutí, ktoré aj naďalej odôvodňujú trvanie väzby.

Keďže žiadna nová okolnosť dostatočne významná pre zotrvanie väzby nenastala a spolu s pôvodnými už oslabenými dôvodmi trvania väzby naďalej neexistuje, preto podľa názoru sťažovateľa to všetko odôvodňuje vyhovenu jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. Navyše vo svojej žiadosti aj pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní uvádzal možnosti nahradenia väzby, t.j. okrem záruky dôveryhodných osôb, teda rodičov, a možnosti prijatia ním daného písomného sľubu, ako aj dohľadu probačného a mediačného úradníka pri ďalšom alternatívnom návrhu, a to kontroly jeho osoby v zmysle zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami, navrhol jeho žiadosti vyhovieť. Z priložených listín, a to mapy pokrytia signálom mobilnej siete je zrejmé, že v mieste bydliska jeho rodičov, t.j. v obci H., S. H., kde by sa zdržiaval po prepustení z väzby na slobodu, je dostatočný 4G signál, a preto nič nebráni, aby tieto technické prostriedky mohli byť realizované u jeho osoby pri súčasnom uložení primeraných ďalších obmedzení spočívajúcich v zákaze návštev mesta R. X. Y., mimo termínov hlavných pojednávaní, ako aj zákazu úmyselného styku alebo inej formy kontaktovania s poškodenou.

Záverom obžalovaný G. S. preto navrhol, aby nadriadený krajský súd prehodnotil rozhodnutie okresného súdu a na podklade argumentov uvedených v sťažnosti vyhovel jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti obžalovaného G. S. podľa § 192 ods.1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho nadriadený krajský súd zistil, že okresný súd nepochybil, pokiaľ nevyhovel žiadosti obžalovaného G. S. o prepustenie z väzby na slobodu. Okresný súd v písomných dôvodoch svojho rozhodnutia veľmi podrobne a jednotlivo reagoval na argumenty obžalovaného G. S. uvádzané v jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, resp. alternatívnej možnosti nahradenia dôvodov tzv. preventívnej väzby niektorým z inštitútov na nahradenie väzby v zmysle Trestného poriadku, resp. ich vzájomnou kombináciou vrátane kontroly jeho osoby v zmysle zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho, a to v prvom rade na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania pred okresným súdom, nakoľko súd o vine, resp. nevine obžalovaného rozhoduje na podklade výsledkov vykonaného dokazovania pred súdom, ktoré je vykonávané kontradiktórnym spôsobom konania, aj nadriadený krajský súd dospel k záveru, že vôbec sa nezakladá na pravde tvrdenie obžalovaného G. S. o výraznom oslabení dôkaznej situácie pre podanie obžaloby, pokiaľ sa týka dôvodnosti podozrenia zo spáchania žalovaného skutku.

Pokiaľ aj došlo na hlavnom pojednávaní k určitým zmenám vo výpovedi samotnej poškodenej družky H. F., resp. aj ďalších už vypočutých svedkov, v žiadnom prípade sa nejedná o tak výraznú zmenu v dôkaznej situácii, čo by spochybňovalo dôvodnosť podania obžaloby pre žalovaný skutok, ako na to poukazuje obžalovaný G. S..

Argument obžalovaného G. S., že v prípade nahradenia väzby prijatím ním daného písomného sľubu, ako aj nahradenia väzby prijatím ponúkutej záruky, a to dôveryhodných osôb, ktorými sú jeho rodičia O. S. C. C. S., považuje aj nadriadený krajský súd za potrebné zdôrazniť, že obžalovaný G.C. S. pre obdobie konania, z ktorého spáchania je teraz dôvodne podozrivý, už bol v minulosti právoplatne odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 4T/91/2008 zo dňa 15.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4To/83/2014 zo dňa 4.3.2015, ktoré konanie bolo právne kvalifikované ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/, ods.2 písm.a/, písm.d/ Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, pre ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 5Pp/29/2015 zo dňa 27. mája 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28. mája 2015 bol obžalovaný G.C. S. z vyššie uvádzaného trestu odňatia slobody podmienene prepustený a na zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody mu bola určená skúšobná doba v trvaní 7 rokov s uložením probačného a mediačného dohľadu v trvaní 3 rokov.

Z úradného záznamu spísaného Okresným súdom Spišská Nová Ves dňa 13.6.2018 (č.l. 841) nepochybne vyplýva, že obžalovaný G.C. S. v predchádzajúcej trestnej veci pri prvom kontakte s probačným a mediačným úradníkom uviedol, že sa bude zdržiavať na adrese svojich rodičov, t.j. v obci H.. Probačná a mediačná úradníčka Okresného súdu Michalovce však uviedla, že probačný a mediačný dohľad nad odsúdeným G. S. nevykonávala a ohľadne jeho osoby prišla do styku len pri riešení otázky prepustenia z väzby v predchádzajúcej trestnej veci s možnosťou kontroly technickými prostriedkami jeho osoby.

Z dokumentácie existujúcej na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi je zrejmé, že probačný a mediačný úradník dohľad nad odsúdeným G.Š. S. nevykonával, nakoľko mu táto požiadavka nebola odstúpená. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že odsúdený G. S., hoci vedel, že nad jeho osobou je určený dohľad probačného a mediačného úradníka, sám osobne napriek prvotnému kontaktu nevykonával žiadne opatrenia, za účelom zisťovania, čo sa v tejto veci deje.

Z obžaloby okresného prokurátora nepochybne pritom vyplýva, že teraz žalovaného skutku, zo spáchania ktorého je dôvodne podozrivý, sa mal dopúšťať v období od 18.decembra 2015 až do momentu zadržania jeho osoby a vzatia do väzby dňa 4.12.2016.

Nepochybil preto okresný súd, pokiaľ nevyhoveli žiadosti obžalovaného G. S. o prepustenie z väzby na slobodu a vzhľadom na predchádzajúce dobrodenie zákona, keď bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody pre obdobný trestný čin, z akého konania je aj teraz dôvodne podozrivý, nadriadený krajský súd si preto v celom rozsahu osvojil argumenty uvádzané v dôvodoch napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a ničím viac nedopĺňa, navyše na ich podklade robí rovnaký záver o dôvodnosti ďalšieho trvania väzby u obžalovaného G. S. z dôvodov tzv. preventívnej väzby.

Správne okresný súd v písomných dôvodoch svojho rozhodnutia opakovane poukázal predovšetkým na osobu obžalovaného G. S., a to aj cez závery znaleckého posudku znalkyne H.. Z. Z., z odboru psychológia.

Znalkyňa H.. Z. Z. napriek opakovaným pokusom vykonať vyšetrovanie obžalovaného G. S. v priestoroch ÚVV Košice, t.j. v dobe obmedzenia jeho osobnej slobody z dôvodov tzv. preventívnej väzby, opakovane odmietol akúkoľvek spoluprácu, a to skôr, ako znalkyňa stihla čokoľvek povedať. V osobe obžalovaného G. S. znalkyňa konštatovala minimálne priemerný intelekt jeho osoby a pri súčasne kognitívnej impulzivite, teda prchkom vyhodnocovaní situácií, ktoré sa okamžite premieťa do správania a následného vystupovania vzdoru - neochoty, čo i len nadviazať normálny dialóg so znalkyňou. Už samotná táto skutočnosť svedčí o intrapsychickom konflikte so ženami ako takými, kde dochádza ku generalizovaniu negatívnej skúsenosti na všetky ženy a vytváranie si tzv. predsudkového haló efektu.

Správne preto okresný súd nevyhoveli žiadosti obžalovaného G. S., a to z dôvodov, ako je to už vyššie uvedené v rozhodnutí okresného súdu, ale aj z dôvodov, ktoré sú navyše uvedené v dôvodoch tohto rozhodnutia nadriadeným krajským súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov preto nadriadený krajský súd sťažnosť obžalovaného G. S. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.